

# Жоел кітабы және Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері шіркеуі — Тоғызыншы бөлім

Jeff Pippenger

2025-12-11

## Тоғыз саны

Мен Жоел кітабына арналған осы кіріспеді алғашқы сегіз мақаланың кейбір тұстарын қысқаша қорытындылап, енді Жоел кітабын тікелейірек қолға алғандықтан, одан нені күтуіміз керектігін айқындайтын деңгейге жеттім; содан кейін, әрине, мұның Даниял 11:11–16-дағы Рафия мен Паниум шайқастарына қандай қатысы бар?

Біз жүзімдік туралы әнге ерекше назар аудардық, өйткені пайғамбарлық тұрғыдан «тәжірибе» «ән» арқылы бейнеленеді. Жүз қырық төрт мыңның Мұса мен Тоқтының әнін айтуы — соның бір сипаты; бұл, шын мәнінде, Жоханның Ишаяның жүзімдік туралы әнін бейнелеу тәсілі ғана. Әрбір ұлы пайғамбар өз кітабын Израилдің бүлігіне қарсы айыптаулардан бастайды, немесе былай деуге болады: әрбір ұлы пайғамбар алдымен жүзімдік туралы әнді айтады. Мен Жоелдің бірінші тараудағы жүзімдік туралы әні жүзімдік әніне қатысты ең маңызды аяндардың бірі деп есептеймін. Менің дұрыс не бұрыс екенімді айта алмаймын, бірақ мұндай сенімде болуымның себебі — Жоел кітабында рәміздік түрде бейнеленген пайғамбарлық байланыстар бірнеше spokes үшін кілт, не, бәлкім, білік іспетті болып көрінеді. Жоелдің куәлігі өзге параллель желілермен байланысып қана қоймай, әсіресе бірінші тарауда жүзімдіктің ойрандалуының рәміздігі арқылы, әрі келесі екі тарауда Америка Құрама Штаттарындағы аңның мүсініне қатысты сынақ уақытын да, сондай-ақ бүкіл әлем үшін аңның мүсініне қатысты сынақ уақытын да айқындау арқылы белгілі бір тірек нүктесін белгілейтіндей көрінеді. Мұның бәрі жүзімдік аясында берілген, ал егер жаңбыр жаумаса, жүзімдік тірі жүзімдік болмайды.

Біз сондай-ақ «қашанға дейін?» деген нышанмен бейнеленген пайғамбарлық кезеңге ерекше назар аудардық. «Қашанға дейін?» туралы бұрыннан бекітілген осы қағидатты еске салудың қажеттілігін мен сол кезде де іргетас әрі бұрыштағы тас болған, әрі болып отырған «төбе тасқа» айрықша мән беру үшін сезіндім. Қазір жүзеге асу үстіндегі Түн ортасындағы Айғай хабарының соңғы толық ашылуы — сол «төбе тас». Сол іргетастарға негізделген бұл төбе тас — Миллердің асыл тастары, олар бастапқы кездегіден он есе жарығырақ жарқырап тұр.

Құдайдың «ғажайып істеріне» негізделген түйінтас — Оның халқы Лаодикиялық тәжірибеден Филадельфиялық тәжірибеге өткен кезде; дәл сол кезде бұл халық жетінің ішінен шыққан сегізіншіге айналады, әрі сондай-ақ жауынгер шіркеуден жеңімпаз шіркеуге өтеді. Осы өту — түйінтас. Бұл өту Құдай халқы «түйінтас» хабарын естіп, көргенде және ол олардың көздеріне ғажайып болып көрінгенде жүзеге асады. Түйінтас хабары — шарықтау шегі, өйткені ол барлық рәміздік «түйінтас» ақиқаттарын бір арнаға тоғыстырады. «Жеті уақыт» туралы хабар Миллердің іргетас тасы болды, әрі ол Миллерлік қозғалыстың түйінтасы болуға тиіс еді. Алғашқы өнім мейрамы Пятидесятниктік кезеңнің

түйінтасы болғаны сияқты, Түн ортасындағы айқай да бірінші және екінші періштелердің Миллерлік қозғалысының түйінтасы болды.

Мәсіх бірінші және екінші періштелердің миллериттік ғибадатханасын тұрғызған қырық алты жылдық кезеңнің шарықтау шегі, яғни төбетасы ретінде, сол төбетас Мәсіхтің жүз қырық төрт мыңның ғибадатханасын тұрғызу ісі үшін іргетас тасы болуға тиіс еді. Сол іргетас тасы 1844 жылы көкке апаратын жолды нұрландыру үшін жарық ретінде орнатылды, сондықтан дүниенің ақырындағы Құдай халқы тыныштық табу үшін «ежелгі жолдарға» қайта оралуға тиіс. Егер олар миллериттердің пионерлік тарихына қайта оралса, әрі оралған кезде, онда Түн ортасындағы айқай хабары іргетастық тарихтың шарықтау шегі болғанын көреді. Түн ортасындағы айқай Киелі Рухтың төгілуінің бір көрінісі болды. Жан «ежелгі жолдарға» қайта оралып, жолдың басында, яғни іргетастық нүктесінде орнатылған «жарқын нұрды» тапқанда, ол Түн ортасындағы айқайға кезігеді; оны Еремия «тыныштық» деп атайды.

«Олардың арт жағында, жолдың басында, жарқын бір нұр орнатылған еді; періште маған оның “түн ортасындағы айқай” екенін айтты. Бұл нұр бүкіл жол бойына сәуле шашып, сүрініп кетпеулері үшін олардың аяқтарына жарық беріп тұрды.

«Егер олар өздерінің көздерін, дәл алдарында болып, оларды қалаға бастап бара жатқан Исаға қадап тұрса, аман еді. Бірақ көп ұзамай кейбіреулері шаршап, қаланың әлі өте алыс екенін айтып, оған осыған дейін-ақ кіріп қоямыз деп күткендерін білдірді. Сонда Иса Өзінің даңқты оң қолын көтеріп, оларды жігерлендіретін; Оның қолынан адвент қауымының үстінде тербеліп тұрған бір нұр шықты, сонда олар: “Аллилуйя!” — деп айқайлады. Ал өзгелері арты жағындағы нұрды ойланбай теріске шығарып, оларды соншалық алысқа дейін бастап келген Құдай емес деді. Сонда олардың артындағы нұр сөнді, сөйтіп аяқтарының асты қап-қараңғылыққа батып, олар сүрініп, нысанадан да, Исадан да көз жазып қалып, жолдан төмендегі қараңғы да зұлым дүниеге құлап түсті». Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Миллериттер тарихының шарықтау шыңы — жүз қырық төрт мыңның тарихы үшін іргетас тасы. Үш періштенің хабарлары 1798 жылы басталған кезден бастап, жексенбілік заң кезінде киелі орынды тазарту ісінің орындалуымен салтанатты қауым көтерілгенге дейінгі жол Түн ортасындағы айқай хабары арқылы нұрландырылады; өйткені бұл астарлы әңгіме Адвентизм туралы және жексенбілік заң дағдарысы кезінде адамзат үшін сынақ мерзімі жабылар шақта Құдайдың Өз мінезін кемел түрде бейнелейтін бір халықты қалай көтеретіні туралы.

Жол үстінде Иса бастап барады, әрі Ол даңқты оң қолын көтеріп, жолды нұрландыра беруде. Сондықтан жолдың басында да жарқын нұр бар, жолдың соңына бастап апаратын да жарқын нұр бар. Альфа мен Омега ретіндегі Иса соңын бастауымен көрсетеді, сондықтан жолдың екі шетіндегі нұр — Түн ортасындағы айқайдың хабары.

Бірінші періште 1798 жылы келіп, Оның үкімінің сағаты жеткенін жариялады: «... Оның сотының сағаты жетті». Сот сағаты 1798 жылы келді, әрі ол басталған кезде Мәсіх пен

Оның жаңа қалыңдығы — Филадельфиялық Миллершіл Адвентизмнің арасындағы неке басталды. Мәсіх 1844 жылғы 22 қазанда некеге тұруы тиіс еді, ал 1798 жылдан 1844 жылға дейін қалыңдық әзірленді. Қалыңдық Филадельфиялық еді, өйткені Мәсіхтің қалыңдығына ешқандай айыптау болған жоқ, себебі ол өзін әзірледі — ол пәк еді. Сот туралы жариялау — 1798 жылы басталып, 1844 жылы соңына жеткен некенің жариялануы.

Миллершілдер қозғалысы үшін іргетастық нұр да, төбедегі соңғы тасқа тән нұр да — неке туралы жариялаған хабар, яғни Түн ортасындағы Айқай хабары болды. Түн ортасындағы Айқай — бірінші және екінші періштелер тарихының, сондай-ақ Миллершілдер тарихының іргетасы да, төбедегі соңғы тасы да болды; әрі Миллершілдер тарихының төбедегі соңғы тасы жүз қырық төрт мыңның тарихының іргетас тасы болумен қатар, оның да төбедегі соңғы тасы болып табылады. Ғибадатхананың құрылысы төбедегі соңғы тас қойылған кезде аяқталады, ал сол ақырғы «ғажайып» тасты қою ісі 2023 жылғы шілдеде басталды.

Тәжтасты құрайтын түрлі пайғамбарлық орындалулар бар, бірақ тәжтас сондай-ақ хабардың шарықтау шегін де бейнелейді. Елуінші күн мейрамы — Елуінші күн кезеңі хабарының тәжтасы болды; дәл сол сияқты, 1856 жылы Хирам Эдсонның қаламы арқылы келген «жеті уақыттың» нұры Миллердің хабарына арналмақ болған тәжтас еді, өйткені Миллер ашқан алғашқы іргелі ақиқат — «жеті уақыт» болатын. 1856 жылы тәжтас ақиқатының жаңа нұрын қабылдамау, ежелгі Израил қырық жыл бойы істегеніндей, Лаодикияның шөлінде өлу жолын таңдаумен тең еді. Бұл 2023 жылдың шілде айын 1856 жылмен сәйкестендіреді: Миллерит тарихындағы Филадельфиядан Лаодикияға бетбұрыс нүктесі әрі жүз қырық төрт мыңның тарихындағы Лаодикиядан Филадельфияға қарай кері бұрылыс. Мәсіх 1844 жылы арам әйелге үйленген жоқ, өйткені ол Филадельфиялық еді, әрі Ол жексенбілік заң кезінде Филадельфиядан шыққан қалыңдыққа үйленеді. Бірақ әуелі ол өзін дайындауға тиіс. Сен дайынсың ба?

Қорықпа, кіші отар; өйткені Патшалықты сендерге беру — Әкелеріңнің игі ықыласы.  
Лұқа 12:32.

1844 жылғы 22 қазанда Ие Өзіне ілесіп, үшінші періштенің тарихына және үшінші періште бейнелейтіннің бәріне еруге даярлаған қалыңдығымен некелесті, бірақ 1863 жылға қарай үшінші періштенің тарихы Лаодикия шөліндегі адасуға бұрылып кетті. 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі тарих үшінші періштенің кезеңін білдіреді; осылайша, ол жүз қырық төрт мыңның мөрленуі кезеңіндегі ақылсыз қыздардың көрінісін береді. Қыздар — періштелермен бейнеленген хабарлар арқылы ажыратылып жатқан бидай мен арамшөп; өйткені ажырату ісін атқаратын — періштелердің өзі.

«Содан кейін мен үшінші періштені көрдім. Менімен бірге жүрген періште былай деді: “Оның ісі үрейлі. Оның міндеті аса сұсты. Ол — бидайды арамшөптен ажыратып, бидайды көктегі камба үшін мөрлеп, яки буып-түйіп қоятын періште. Бұл нәрселер бүкіл ойды, бүкіл назарды толықтай өзіне аударуға тиіс”». Early Writings, 119.

Аян кітабының он төртінші тарауындағы үш періштенің хабарлары — екі топты бөліп, сондай-ақ байланыстыратын кешкі жаңбыр хабары.

“Жоханға шіркеудің тәжірибесіне қатысты терең де тебіренерлік маңызы бар көріністер ашылды. Ол Құдай халқының жағдайын, қауіп-қатерлерін, күрестерін және ақырғы құтқарылуын көрді. Ол жер бетіндегі орақты пісіруге тиіс қорытынды хабарларды жазады: не көктегі қамба үшін бау-бау астық ретінде, не жойылу оттары үшін бума-бума отын ретінде. Оған аса зор маңызы бар тақырыптар, әсіресе соңғы шіркеуге қатысты, аян етілді, осылайша адасудан ақиқатқа бет бұратындар өздерінің алдында тұрған қауіптер мен күрестер жөнінде тәлім алсын. Жер бетіне не келе жатқанына қатысты ешкімнің қараңғылықта қалуына мұқтаждық жоқ.” Ұлы күрес, 341.

Бұл ұрпақта «орақты пісіруге тиіс қорытынды хабарлар» болып табылатын және екі тапты бір-бірінен ажырататын нәрсе — «ақиқат сөздері». Сол жұмыс Миллердің түсіндегі «кір қылшағы бар адамның» да жұмысы болып табылады.

“Күрегі Оның қолында, әрі Ол қырманын мүлде тазартып, бидайын қамбаға жинайды”. Матай 3:12. Бұл тазарту кезеңдерінің бірі еді. Ақиқат сөздері арқылы сабан бидайдан ажыратылып жатты. Көптеген адамдар әшкерелеуді қабылдау үшін тым менмен әрі өздерін ақтайтын болғандықтан, кішіпейілділік өмірін қабылдау үшін дүниені тым сүйгендіктен, Исадан теріс бұрылды. Көп адам әлі де дәл солай істеуде. Бүгін де жандар Қапарнаумдағы мәжілісханада болған әлгі шәкірттер секілді сыналуда. Ақиқат жүрекке жеткізілгенде, олар өз өмірлерінің Құдайдың еркіне сай еместігін көреді. Олар өздерінде түбегейлі өзгерістің қажет екенін түсінеді; бірақ өзінен бас тартуды талап ететін бұл іске кірісуге ықыласты емес. Сондықтан күнәлары әшкереленгенде, олар ашуланады. Олар: ‘Бұл — ауыр сөз; мұны кім тыңдай алады?’ — деп күңкілдеп, шәкірттердің Исаны тастап кеткені сияқты, ренжіп кетіп қалады.” Ғасырлар үміті, 392.

1844 жылғы ұлы түңілуден бастап 1863 жылға дейінгі межелер мен оқиғалар 9/11-ден жексенбілік заңға дейінгі тарихты бейнелейді. Неліктен 1844/9/11 деп сұрайсыз?

Уайт қарындастың жазбалары үшінші періштенің 1844 жылғы 22 қазанда келгенін, сонымен бірге 9/11-ді бейнелейтін 1888 жылы да келгенін айқын көрсетеді. Одан да маңыздысы, барлық пайғамбарлар дәл 9/11 тарихын Жексенбілік заңға дейін даралап көрсетеді; сондықтан бұл екі не үш куәгердің ғана айғақтығы емес, қайта Құдай Сөзіндегі әрбір куәгердің біріккен куәлігі: 9/11-ден Жексенбілік заңға дейінгі кезең — «әрбір аянның әсері» жүзеге асатын мерзім.

Үшінші періштенің келуі мен аяқталуының тарихы 1844 жылдан 1863 жылға дейін созылып, 11/9-дан жексенбілік заңға дейінгі Құдайдың ғажайып істері кезеңін бейнелейді. Бұл тарих 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі кезеңмен де бейнеленеді, әрі сол желіде 1840 — альфа, ал 1844 — омега. 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі желіде 1844 — альфа, ал 1863 — омега. 1844 әрі альфа, әрі омега.

Айқыш 1844 жылмен сәйкестенеді, ал Альфа мен Омега айқышта Өз қанын төкті. 9/11-ден (1840) бастап біз Аян кітабының оныншы тарауынан 1840 жылы Жоханның кішкентай кітапты жеуінен басталып, 1844 жылы оның асқазанындағы түңілумен аяқталатын тарихтың баяндалғанын көреміз. Жеу — бастамасы; асқазан — соңының белгісі. Оныншы тараудың

соңғы аяты осы тарихтың жүз қырық төрт мыңның тарихында қайтадан қайталанатынын бейнелейді.

Сонда мен періштенің қолынан кішкентай кітапты алып, оны жеп қойдым; ол аузымда балдай тәтті болды; ал оны жеп болған бойда, қарным ащы болды. Сонда ол маған: «Сен тағы да көптеген халықтар, ұлттар, тілдер мен патшалардың алдында пайғамбарлық етуге тиіссің»,— деді. Аян 10:10, 11.

Аян кітабының оныншы тарауы мен Аббақұқ кітабының екінші тарауы 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі пайғамбарлық кезеңге куәлік ететін екі тарауды білдіреді. 1844 жылдан 1863 жылға дейінгі тарих түңілу белесінен басталып, содан кейін шашырауға, ал оның артынан жиналуға ұласады. Сол кезеңде Аббақұқтың екі кестесіне қатысты пайғамбарлық тарих екінші кесте 1849 жылы басылып, 1850 жылы шетелде жарияланған кезде аяқталады. Аббақұқтың кестелерінің кезеңі 1842 жылдың мамыр айынан, яғни 1843 жылғы кесте жарияланған уақыттан, басталып, пайғамбарлық кезең өз басталған жерінде — Аббақұқтың екі кестесінің бірінің жариялануымен — аяқталды. 1843 жылғы кесте — альфа, ал 1850 жылғы кесте — омега.

1856 жылы Хайрам Эдсон Уильям Миллердің «жеті уақыт» туралы түсінігін жаңа деңгейге көтерген мақалалар топтамасын жазды. Эдсонның еңбегі Миллер еңбегінің омегасы болды; ол Миллердің іргетастық ақиқатын Құдай халқын күшейтуге арналған төбе тастың орнына жеткізді. «Жеті уақыт» жөніндегі Миллердің нұры альфа болса, «жеті уақыт» жөніндегі Эдсонның нұры омега болды.

1863 жылы бұл қозғалыс ақырында өз денесінен тағы бір қозғалыстың шығуына себеп болатын шіркеуге айналды; бұл, дәл сол сияқты, миллериттердің протестанттардан шыққаны тәрізді, сондай-ақ шәкірттердің иудаизмнен христиандыққа шыққаны сияқты және сол сияқты Ешуа мен Қалептің шөл далада өлуге белгіленген бұрынғы келісім халқының арасынан шыққаны тәрізді болды.

Дәл сол тарихи кезеңде (1844 жылдан 1863 жылға дейін) жердегі аңның республикалық мүйізі де параллель күрес кезеңінен өтіп, ақырында Азаматтық соғысқа ұласады; барлық тарихшылар оның орта шегіне 1863 жылы Линкольннің Азат ету жөніндегі декларациясымен жеткеніне келіседі. Линкольн сол уақытқа дейінгі тарихтағы ең нашар Демократиялық президенттен кейін президенттік антын қабылдаған алғашқы республикалық президентті білдіреді. Кейін ол қастандықпен өлтірілді. Осы пайғамбарлық сипаттардың бәрі және басқалары соңғы республикалық президентте қайталанатыны.

1844 жылдан 1863 жылға дейінгі кезең шашырау мен жиналуды қамтыды. 1863 жыл жексенбілік заңды білдіреді, сондықтан 1844 жылы болған шашырау — 1863 жылға дейінгі жалғыз шашырау; сол кезде Лаодикиялық Жетінші күн адвентистері Лаодикияның шөліне шашыратылды. 1844 жыл шашырауды тудырды, ал 1863 жыл да шашырауды тудырды; осы арқылы бұл тарихтың айқындалған пайғамбарлық нышан екендігіне куәлік беріледі, өйткені ол 1844 жылғы альфа-шашыраудан басталып, 1863 жылғы омега-шашыраумен аяқталады. Бірінші шашырау 2020 жылғы 18 шілдеде келді, ал соңғы омега-шашырау жексенбілік заң

кезінде жүзеге асады.

«Біз бөлініп, бытырап кететін уақыт келе жатыр, сонда әрқайсымыз бірдей қымбат сенімдегілермен қарым-қатынас жасау артықшылығынсыз тұруға мәжбүр боламыз; ал Құдай сенің жаныңда болмайынша, әрі Оның сені бастап, бағыттап келе жатқанын білмейінше, сен қалайша нық тұра аласың?» Review and Herald, March 25, 1890.

Құдайдың «жаныңда» тұруы жеткіліксіз; сонымен бірге «Оның сені бастап, бағыттап келе жатқанын білуің» де қажет. Бұл ақиқат «сендер Жаратқан Иені танитын боласындар» дегенге негізделген әртүрлі тіркестер арқылы бейнеленетін пайғамбарлықтың бір тақырыбы болып табылады.

Сендер молынан жеп, тоясындар, әрі өздеріңе ғажайып мейірім көрсеткен Құдайларың Жаратқан Иенің есімін мадақтайсындар; және Менің халқым енді ешқашан масқара болмайды. Сонда сендер Менің Исраилдің ортасында екенімді, әрі Менің сендердің Құдайларың Жаратқан Ие екенімді, одан өзгенің жоқ екенін білесіндер; және Менің халқым енді ешқашан масқара болмайды. ... Осылайша сендер Менің Сионда, Өзімнің киелі тауымда тұратын сендердің Құдайларың Жаратқан Ие екенімді білесіндер; сонда Иерусалим киелі болады, және енді бөтендер оның арасынан ешқашан өтпейді. Жоел 2:26, 27, 3:17.

Иерусалим киелі болған кезде, ол салтанат құрған шіркеу болып табылады, өйткені күресуші шіркеу бидай мен арамшөптен құралған шіркеу ретінде анықталады; ал «бөгделер енді» «Иерусалим арқылы» «өтпейтін» кезде, Құдай халқы «Оның бастап жүргенін және жол көрсетіп жүргенін» «білетін болады». Олар біледі, өйткені олар «жеті рет» деген дұғаны орындағандар; оған Құдайдың сені Лаодикеялық күйінде бастап жүрмегенін мойындау да кіреді, бірақ сенің Филадельфиялыққа өзгергеніңде, сен «Оның бастап жүргенін және жол көрсетіп жүргенін» әрі Құдайдың «Исраилдің ортасында» екенін білетін боласың.

19 сәуірдегі альфа шашырауы (түңілу) мен 22 қазандағы омега шашырауы (түңілу) 22 қазандағы ұлы түңілуден кейінгі алғашқы ресми жарияланым арқылы белгіленеді. Жариялау Миллериттер тарихында да, Америка Құрама Штаттарының пайғамбарлық тарихында да пайғамбарлық белгі болып табылады; сондықтан 1844 жылдан кейін ресми түрде алғаш жарияланған нәрсе — сол тарихтың межелік нүктесі, ал ол межелік нүкте шашырауды айқындайды.

## 1847—Шашырап кеткен қалдық қауым

«“Кішкентай отарға” арналған сөз.»

«Төмендегі мақалалар Нью-Йорк штатының Канандайгуа қаласында О. Р. Л. Крозьер жариялап тұрған The Day-Dawn үшін жазылған еді. Бірақ қазір ол басылым жарық көрмейтін болғандықтан, әрі оның қайтадан жарияланар-жарияланбасын білмегендіктен, Мэндегі арамыздағы кейбіреулеріміз оларды осы түрде ұсынуды жөн көрді. Мен “кішкентай отардың” назарын осы жерде, жер бетінде, өте жуық арада болатын нәрселерге аударғым келеді....»

Оқырман «Кішкентай үйірге» арналған «Сөзге» Е. Г. Уайт ханымның қаламынан шыққан үш хабардың енгізілгенін байқаған болар.

«Уайт ханымның екінші хабары, 14–18-беттерде берілгендей, оның алғашқы аянының «Жан-жаққа шашыраған Қалдыққа» деген тақырыптағы баяны болып табылады. Бұл 1845 жылғы 20 желтоқсанда Енох Джейкобсқа арнап жеке хат ретінде жазылды және оны алғаш рет алушы 1846 жылғы 24 қаңтардағы The Day-Star басылымында жариялады. Содан кейін 1846 жылғы 6 сәуірде Джеймс Уайт пен Н. S. Gurney оны жеке парақша түрінде қайта бастырып шығарды. «Little Flock»-қа арналған A Word кітабында берілген мәтін, ұсақ редакторлық өзгерістер мен қосылған Жазба сілтемелерін қоспағанда, алғашқы рет басылған аяның толық баянымен бірдей». James White, A Word to the ‘Little Flock’, 25.

1844 жыл періштенің келуі мен түңілуді белгілейді. 1845 жылы алғашқы аян жазылып, 1846 жылы жарияланды. Алғашқы аян «шашырап кеткен қалдыққа» арналған. Тұрмыс құрмаған жасөспірім пайғамбар әйел өзінің алғашқы аянын жазып отырғанда, «қалдықтың» пайғамбарлық сипатының бірі — жүз қырық төрт мыңның белгілерінің бірі ретінде, пайғамбарлық қажеттілік бойынша «шашырап кетуі» тиіс екенін білгеніне мен күмәнданамын. 1846 жылы Уайттар некеге тұрды, осылайша Элленнің тегі Уайт болып өзгерді. Сол жылы Уайттар жетінші күнгі сенбіні сақтай бастады. 1846 жылы келісім түпкілікті бекітілген деп белгіленеді, 1844 жылы басталған пайғамбарлық неке 1846 жылы толық жүзеге асты, ал 1847 жылы алғашқы ресми басылым басылып, пошта арқылы жіберілді.

## 1850 жылғы мамыр

«ҚҰРМЕТТІ ОҚЫРМАН,—Осы шолудағы менің мақсатым қателікті қасиетті ақиқаттың нұрымен әшкерелеу болды....»

«Осы шағын еңбекті бытыраңқы отарға ұсыну арқылы мен осы тұрғыдан олардың алдындағы өз борышымды орындадым; енді Құдай Өз батасын қоса көрсін. Аумин». James White, The Seventh-day Sabbath not Abolished, 2.

Джеймс Уайттың бұл басылымы оның тыңдаушыларының әлі де бытыраңқы отар болғанын көрсетеді, бірақ ол сонымен бірге жетінші күнгі сенбіліктің қорғанысы болып табылады. Бұл — Миллершіл адвентизмнің сенбілік пен үшінші періште жөніндегі түсінігі тұрғысынан, нәрестелік шағындағы үшінші періштенің хабарламасы. Ол 1850 жылғы кесте жарияланған сол жылдың өзінде басылып шықты, әрі екеуі бірігіп, жақындап келе жатқан жексенбілік заң дағдарысына арнап Жаратқан Иенің әскерін көтеріп шығаруды бейнелейді. Иса әрдайым ақырды бастау арқылы бейнелейді, сондықтан 1843 жылғы кестені қолдана отырып 1844 жылы хабарды ұсынғандар, 1850 жылғы кестені қолдана отырып хабарды ұсынатындардың бейнесі болған. Хабакуктың екі кестесі кезеңінің басында адамдар сол сағаттың хабарын Хабакуктың кестесімен байланыстыра жариялап жүрген еді, ал 1850 жылы Джеймс Уайт 1850 жылғы кестемен бірге үшінші періштенің хабарын ұсынуда. Кестені 1849 жылғы уақыт кезеңінде Нихолс бауырлас жасады; сол кезеңде Джеймс пен

Эллен Уайт Нихолс бауырласпен бірге тұрып жатқан болатын. Джеймс Уайт 1850 жылғы кестенің дайындалуына тікелей қатысты, әрі сол жылы ол үшінші періштенің хабарын жариялай бастады.

«1850 жылдың 23 қыркүйегінде Жаратқан Ие маған Өз халқының қалдығын қайтарып алу үшін қолын екінші рет созғанын және осы жиналу уақытында күш-жігерді екі есе арттыру керектігін көрсетті. Бытырау уақытында Израил соғылып, тоз-тоз етілді; ал енді, жиналу уақытында, Құдай Өз халқын сауықтырып, жарасын таңады. Бытырау кезінде ақиқатты тарату үшін жасалған күш-жігердің әсері өте аз болды, өте азды не мүлде ештеңе жүзеге асырды; бірақ жиналу кезінде, Құдай Өз халқын жинау үшін қолын созған шақта, ақиқатты тарату жолындағы күш-жігер өзінің көзделген нәтижесін береді. Барлығы да осы іске біріккен және құлшынысты болуы тиіс. Мен қазір, жиналу кезінде, бізді басқаруға үлгі ретінде бытырау уақытына сілтеме жасаудың кез келген адам үшін ұят екенін көрдім; өйткені егер Құдай біз үшін қазір сол кезде істегенінен артық ештеңе істемесе, онда Израил ешқашан жиналмас еді. Ақиқаттың уағыздалуы қаншалықты қажет болса, оның газетте жариялануы да соншалықты қажет». Review and Herald, 1850 жылғы 1 қараша.

74-беттегі: «Жаратқан Ие Өз халқының аман қалған бөлігін қайтарып алу үшін Өз қолын екінші рет созды» деген түсінік тек Мәсіхті күткендер арасында бір кезде болған бірлік пен күшке ғана, сондай-ақ Оның Өз халқын қайтадан біріктіріп, көтере бастағанына ғана қатысты. Ерте жазбалар, 86.

Уайт әпке «Ерте жазбаларда» Ишая пайғамбардың сөздерін қолданған Review and Herald-тегі үзіндіге байланысты былай деп түсініктеме береді: «Жаратқан Иенің маған Өз халқының қалдығын қайтадан иемденіп алу үшін қолын екінші рет созғанын көрсетті». Ол 1850 жылы Өз қолын созды. Ол 1844 жылғы 22 қазанда сол халықты Ең Қасиетті Орынға жинаған кезде, бұл б.з.д. 677 жылдан 1844 жылғы 22 қазанға дейін созылған бытыраудың аяқталуында болды. Тура мағынадағы даңқты жерде тұратын тура мағынадағы Яһуда б.з.д. 677 жылы Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақытқа» сәйкес 2520 жыл бойы бытыратылды. Осы 2520 жылдың соңында рухани Израил 1844 жылғы 22 қазанда жиналды, әрі олар бірден бытыратылды, ал бытырау Жаратқан Ие Өз қолын екінші рет созған кезде аяқталды. Ол сол үзіндіде оларды екінші рет екі нәрсені орындау үшін жинайды: Өз халқының «жарасын таңу» және Өз халқын «көтеру».

«Содан кейін мен үшінші періштені көрдім. Менімен бірге жүрген періште: “Оның сөзі қорқынышты, оның миссиясы сұмдық. Бидайды арамшөптен айырып, бидайды көктегі камба үшін мөрлеп не байлап қоюға тиісті періште — осы”, — деді». Бұл нәрселер бүкіл ойды, бүкіл назарды баурауға тиіс. Тағы да маған соңғы рақым хабарын алып жатырмыз деп сенетіндердің күн сайын жаңа адасуды қабылдап немесе бойына сіңіріп жүргендерден бөлек болуларының қажеттілігі көрсетілді. Мен жас та, кәрі де адасушылық пен қараңғылықта жүргендердің жиналыстарына бармауы керек екенін көрдім. Періште: «Ақыл еш пайдасы жоқ нәрселерге тоқталуын доғарсын», — деді». Manuscript Releases, volume 5, 425.

1850 жылы басталған екінші жиналу Құдай халқының ту ретінде жоғары көтеріліп, «көтерілген» кезінде мөрленуін (байлануын) бейнелейді. 1850 жыл Иеміздің жүз қырық төрт мыңды қашан жинайтынын айқындайды. Пайғамбарлық қажеттілік бойынша, олар жиналмай тұрып шашырап кетуге тиіс еді. Осылайша, Аян 11:11-дегі «үш жарым күн» 1260-ты бейнелейді; бұл 2520-ның жартысы және 2020 жылғы 18 шілдеден кейінгі шашырауды білдіреді. Аян 11:11-де жүз қырық төрт мың болуға тиістілердің екінші жиналуы және Ишая 11:11-де баяндалғандай, халықтарға көтерілетін ту көрсетілген!

Сол күні халықтар үшін ту болып тұратын Ессейдің тамыры болады; оған өзге ұлттар ұмтылады; әрі Оның тыныштығы даңқты болады.

Сол күні Жаратқан Ие Өз халқының аман қалған қалдығын Ассурдан, Мысырдан, Патростан, Куштан, Еламан, Шинардан, Хаматтан және теңіз аралдарынан қайтарып алу үшін Өз қолын екінші рет созатын болады.

Сол күні Ол халықтар үшін бір ту көтереді де, Израилдің қуылғандарын жинап, Яһуданың бытырағандарын жердің төрт бұрышынан қосады. Ишая 11:10, 11, 12.

1850 жылы Жаратқан Ие Хабаққұқтың екі тақтасында бейнеленген Түн жарымындағы айғай хабарымен бірге үшінші періштенің хабарын жариялап жүрген халықты жинау үшін Өз қолын екінші рет созды. 2023 жылдың шілде айында да Жаратқан Ие Хабаққұқтың екі тақтасында бейнеленген Түн жарымындағы айғай хабарымен бірге үшінші періштенің хабарын жариялап жүрген халықты жинау үшін Өз қолын екінші рет созды. 1850 жыл да, 2023 жылдың шілде айы да Ишаяның 11-тарауының 11-аятында айтылғандай, «Өз халқының қалдығын» жинауды айқындайды. 11-аят 10 және 12-аяттардың арасында орналасқан, әрі бұл екі аят та туды дүниеге көтеруді көрсетеді.

Үш аяттың әрқайсысы осы туды айқындайды, ал ортадағы аят оларды «қалдық» деп атайды. Ондағы қалдық екінші рет жиналады, әрі олар жиналатын рулардың саны — сегіз. «8» саны тек Нұхтың кемесінде болып, өлім көрместен ескі дүниеден жаңа дүниеге өткендерді ғана білдірмейді, сонымен бірге «8» саны жетеудің ішінен шыққан сегізінші қауымды да білдіреді. Аян 11:11-дегі екі куәгер — қайта тірілгендер. «8» саны — қайта тірілудің белгісі, жүз қырық төрт мыңның нышаны, шомылдыру рәсімінің нышаны және Лаодикиядан Филадельфияға өтіп, Ишаяның халықтарға арналған туына айналатындардың нышаны. Жаратқан Ие Өз қолын екінші рет 1850 жылдан 1865 жылға дейін және тағы да 2023 жылдың шілдесінде созады.

2023 жылы жеті уақытқа қатысты 1856 жылдағыдай жаңа нұр болды. 1856 жылдан 1863 жылға дейінгі кезең Жаратқан Ие Өзінің қалдық халқын әскер ретінде көтеретін кездегі жүз қырық төрт мыңның тарихын бейнелейді.

Ишая 11:11 Аян 11:11-мен толықтай сәйкеседі, ал ол өз кезегінде Даниял 11:11-мен толықтай сәйкеседі. Ишая мен Жохан ішкі тарихты бейнелейді, ал Даниял — сыртқы тарихты. Даниялдың 11:11-дегі сыртқы желісі Жоханның 11:11-дегі ішкі желісіне қатарласа жүреді, ал Ишаяның 11:11-і ішкі желінің туын көрсетеді; сол ту Құдайдың өзге отарын

сыртқы желіден шақырып шығарады. Палмони бұл үзінділерді бір-бірімен әсем бір шоққа түйістірген; мұны барлық нәрсенің Жаратушысы болып табылатын Біреуден басқа ешкім жүзеге асыра алмас еді.

Осы мәселелерді келесі мақалада жалғастырамыз.

## **Жасанды ақпаратпен диалог:**

Математика әлемі «11» санына қандай да бір мән-мағына таба ма?

Иә, 11 санының жай сан болуынан өзге де шынайы математикалық қызығушылық пен маңызға ие бірнеше қыры бар. Математиктер мен математикаға әуес жандар жиі атап көрсететін негізгі тұстар мыналар:

11 — бесінші жай сан, ең кіші екі таңбалы жай сан және ондық жүйедегі палиндром болып табылатын алғашқы жай сан. «11» — жай сан болып табылатын ең кіші репьюнит (қайталанатын бірліктерден тұратын сан). Ол — екі цифры бірдей болатын жалғыз екі таңбалы жай сан. 11, 22, 33, 44 және т. б. Мұндай қасиет тек «11»-ге ғана тән. «11» — Мерсенн жай санының дәрежелік көрсеткіші.  $1/11 = 0.090909...$  ондық жіктелімінің қайталану периоды небәрі 2-ге тең, бірақ  $1/11$  тағы бір қырымен де белгілі: 11, 101, 1009, 10007, 100003 және т. б. жай сандар тізбегі арифметикалық прогрессиядағы жай сандар туралы талқылауларда кездеседі. Реті 22-ге тең диэдрлік топ (дұрыс 11-бұрыштың симметриялары) топтар теориясында қызығушылық тудыратын абельдік емес, центрсіз құрылымға ие болатын ең кіші жай санның «11» екендігімен ерекшеленеді. Теориялық физикада (ішек теориясы / М-теория) ғалам көбіне кеңістік-уақыттың 11 өлшемінде модельденеді, және сол салада еңбек ететін физиктер мен математиктер 11 санының көрініс беруін жиі атап өтеді. «11» — цифрларының саны жұп болатын палиндромдық жай сандардың ішіндегі жалғыз (цифрларының саны 2-ден үлкен барлық өзге жұп таңбалы палиндромдар 11-ге бөлінеді, демек, құрама сандар болып табылады). Бұл — қызықты сандар теориясындағы теорема.

Түйін:

«11» саны  $\pi$ ,  $e$  немесе алтын қима сияқты айрықша атақ-даңққа ие болмаса да, ол көптеген құбылыстардың ең кіші не алғашқы мысалы ретінде қайта-қайта көрініс береді (алғашқы репьюнит жай саны, цифрларының саны жұп болатын жалғыз палиндромдық жай сан, көптеген дәлелдеулер мен қарсы мысалдарда ерте көрінуі, М-теориядағы 11 өлшем және т.б.). Сондықтан, иә — математика әлемі 11 санын мәні зор сан деп санайды.

«Сөзді шабыттандырған Тұлға Сөздің шынайы түсіндірушісі еді. Мәсіх Өз ілімдерін тыңдаушыларының назарын табиғаттың қарапайым заңдарына және олардың күн сайын көріп, қолданып жүрген таныс заттарына аудару арқылы бейнелеп түсіндірді. Осылайша Ол олардың ойларын табиғидан руханиға қарай жетеледі. Көпшілігі Оның астарлы әңгімелерінің мағынасын бірден ұғына алмады; бірақ олар Ұлы Ұстаз рухани шындықтарды байланыстырып көрсеткен нәрселермен күн сайын бетпе-бет келген сайын, кейбіреулер Оның саналарында орнықтыруға ұмтылған Құдайлық ақиқаттың

тағылымдарын аңғарып, Оның миссиясының ақиқаттығына көз жеткізді және Ізгі хабарға бет бұрды». Sabbath School Worker, December 1, 1909.

«Осылайша табиғи патшалықтан рухани патшалыққа бастап, Мәсіхтің астарлы әңгімелері адамды Құдаймен, ал жерді көкпен біріктіретін ақиқат тізбегінің буындары болып табылады». Christ's Object Lessons, 17.